

Fára(ó)

musical 3 felvonásban, záróképpel

SZEREPLŐK

O.LEON, elnök
MIA, a felesége
HASONMÁS

Világűri hangok
MAMA
PAPA
JÓISTEN

Zárókép
I. II. III. IV. V. VI. TANÚ
FŐBÍRÓ
GéBé (gumibot) RENDŐRKAPITÁNY

Színhely: az elnöki palota
Zárókép: tárgyalóterem

I. FELVONÁS

(sötétben)

FŐBÍRÓ: (szellemhang) ...ezért a bíróság úgy döntött, Nulladik Leon minden vádpontban bűnös, ezért őt életfogytiglani fegyházra, és a...

O. LEON: (felüvölt) Ártatlan vagyok! ... Állítsák le ezt a gyászos komédiát... én nem adom a... (kigyullad az éjjeliszekrény lámpája, az elnök hálószobájában vagyunk)

MIA: (felkönyököl, O. Leont rázogatója) Mi van veled apus? Miért üvöltözöl?

O. LEON: Nem üvöltözöm. (a paplanra csap) Békésen alszom... A füled cseng... (cseng a telefon)

MIA: (tompán) Csakugyan...

O.LEON: Nem. Ez a telefon (nyúl a kagylóért) Halló ... Itt én vagyok. (kis idő múlva) A pófádat, azt! ... Kinyitod? ... (lehangoltan) Nem...

MIA: Ki volt az?

O.LEON: (kitör) Hát tudom én?!... Van még kérdés?

MIA: Van, igen... Nem ismerted fel a hangjáról?

O. LEON: Dehogynem... Ő az... A Néma Levente.

MIA: Ne idegeskedj papi. Az nem tesz neked jót.

O. LEON: Topp! ... Akkor most jót teszek magamnak... (kászálódik)

MIA: Jótett helyébe jó sokat várj.

O.LEON: (rosszat sejtve) Ezt úgy érted, hogy...

MIA: Pontosan.

- O.LEON:** Mármint?
- MIA:** Jó sokat várj... Eldugtam.
- O.LEON:** (felhördül) Eldugtad a csillagjaimat?!
- MIA:** Mind a három üveget.
- O.LEON:** Bestia!
- MIA** (szípgöngy) **HOGY BESZÉLSZ VELEM?** ...Azonnal kérj bocsánatot...szfh...
- O.LEON:** (még mindig a konyak reményében) Bocsáss meg, (félre) pukkadj meg!... Csókdoslak Miácskám...Légy jó is, ne csak szép...
- MIA:** (megrázza erélyesen a fejét) Adios Chivas – nincs ivás!
- O. LEON:** Most, amikor úgyszólván nem élhet nélkülem?
- MIA:** Ki?
- O. LEON:** A pia.
- MIA:** Már ott tartasz, hogy délelőtt is szlopálsz a whisky... A múltkor kezét akartál csókolni a skót küldöttség vezetőjének.
- O.LEON:** Talán a szoknya miatt...
- MIA:** Rajtam is szoknya van, mégsem tudom mikor csókoltál utóljára kezét.
- O. LEON:** Pedig nagy skót vagy... Rendben van, mosdál kezét.
- MIA:** (kiséttél az ágyból) (dal) Benned egy csepp szenvedély nem ég, Megbánod te még...Megbánod te még!
- O.LEON:** Megbocsájtok ugye nagy ég, hogy nem ég, Szerelem és szeretet rosál, S már csak pislákol, mint klotyón a clochard.
- MIA:** Uram, szégyellje magát!
- O.LEON:** A nátha Drága, Ezért nem érzem hajába a rózsa szagát.
- MIA:** (csavarjaiba túr) Éjszakára levetem,
- O.LEON:** De azért így is szeretem, szeretem! (letérdel előtte)
- MIA:** Kedves úr, kívánságát teljesítem nevetve, Mit kíván legjobban e kései órán?
- O. LEON:** Virághajú flórám, Egy kis Metaxát, ha lehetne.
- MIA:** Uff! (megtaszítja homlokán gyengédtelenül)
- O.LEON:** (feltápáskodik, idegesen jár fel s alá)
- MIA:** (aggódva) Rosszat álmodtál, papi?
- O.LEON:** (kitörve) Nem!...(letörve) De...
- MIA:** Elmondanád?
- O.LEON:** (gépiesen) Igen...(vadul) Nem!
- MIA:** Összemáskálod nekem a tapettát! ...Az utóbbi időkben egy kellemetlen hír, s máris a falon vagy.
- O.LEON** (gúnyosan) Mikor jártam utóljára a falon?
- MIA:** Például tegnap is, mikor az alboss idetelefonált, hogy "kipukkadtunk!"
- O.LEON:** Jéghidegen fogadtam...
- MIA:** Csak a szemed jójózott.
- O.LEON:** (felhorkan) Hogy a pi...kém... a jó fenébe ne! Sipi egy nagy marha!...Hamiskártyás létére ne tudná, hogy eddig minden választást elvesztettünk? Utána kalapáltuk ki a győzelmet.
- MIA:** Tudom. Ahol lehetett, előre kitöltött szavazólapokkal, ládászám.
- O.LEON:** Is...
- MIA:** Is – és?
- O.LEON:** Mikor a ládákat kihelyeztük a szavazóhelyeken, már félig tele voltak.
- MIA:** S az elég lett?
- O.LEON:** Hogyne...Te nem is tudod, hányan haltak meg az utolsó tíz évben.
- MIA:** S AZ NEKÜNK MÉRT JÓ?
- O.LEON:** A sírkeresztekről írtuk le a neveket.
- MIA:** És nem volt fárasztó kijárni a temetőbe?
- O.LEON:** Eleinte igen...Később kiírtuk az anyakönyvből... Az anyakönyvvezetők a mi embereink.
- MIA:** Aranyos drága népek!
- O.LEON:** Az nem kifejezés, hogy drágák... Alig tudtuk kifizetni őket. Egyeseknek még most is tartozunk néhány halottal.
- MIA:** De most azt mondd meg: mit álmodtál?
- O.LEON:** (idegesen) Mit!.. mit!... (megvakarja a fejét) Mit is?

MIA: Őszintén!

O.LEON: (felháborodva) Csak nem képzeled, hogy hazudni fogok neked!

MIA: (elgondolkodva) Igen...

O.LEON: (dühösen) Mi az, hogy "igen"?!

MIA: (megszeppenve) Igen, hogy nem...

O.LEON: (gyanakodva) Na, azért... Szóval...szóval ál-momban üldöztek a kutyák... (félre) Jó!

MIA: Már a múltkor is üldöztek, de nem ütöttél pofon.

O.LEON: Párdon! ... Álomban széles mozdulataim vannak... Szerencsére, hogy akkor nem.

MIA: Akkor nem... Akkor rúgtál. Majdnem legurultam az ágyról... Egy hétig sántítottam.

O.LEON: (felkacag)

MIA: Mi olyan mulatságos?!

O.LEON: Elképzelem, mekkorát koppansz, amikor le-esel. (nevetnek)

O.LEON: (elkomorodva) Most is rúgni kellett volna.

MIA: (felszisszen) Papi!

O.LEON: (elterelő) Az embereim azt mondják: "Ahogy te rúgsz, nem rúg úgy ki senki!" A főtanácsadó-mat például...

MIA: (nem engedi elterelni magát a témától) De mért kellett a kutyának azt üvöltetni: "Ártatlan vagyok... Ártatlan vagyok!"...??

O.LEON: (megvakarja a fejét hitetlenkedve) Üvöltöttem volna? (dal)

Ha volna nem lett volna,
Hallgattál volna,
Megugrott a lázad,
Felverted a házat,
A fogad csikorgattad,
Az ágy nyikorgott alattad,
Mintha egy rekedt varnyú szólna,
Ha bili volna, feldöntötted volna.

O.LEON: Kibuggyant a vulkán leve, (felnéz)

Az, kinek mégis áldassék a neve,
Üssön rajtuk egy bazi lyukat,
Rogyassza rájuk a palotájukat!

MIA: Palotájukat?

O.LEON: (csüggedten) Na jó... elmondom. (nagy levegőt vesz) (cseng a telefon)

O.LEON: (felkapja) Igen!... Most micsodád pukkad ki?... Ja?... A főügyész... Elkaptad a torkát? ...A farkát?...Jó!...Remek!...Kitűnő! (lecsapja a kagylót, diadalmasan) Beletaposott!

MIA: (örvendezve) Mozdult a főügyei?

O.LEON: Igen... Megsemmisítette a szavazatokat... Új választást ír ki.

MIA: Mivel lehet elkapni a farkát egy ilyen ramaty vénembernek?

O.LEON: Hát nem sok mindennel, de... (elhallgat)

MIA: (meglöki, mint egy elakadt automatát) Na!

O.LEON: De...GéBé megfenyegette, hogy őrizetbe veszi, mert kiskorúakkal fajtalanzkodott.

MIA: És csakugyan?

O.LEON: És csakugyan mi?

MIA: Fajtalanzkodott?

O.LEON: Csakugyan érdekel?

MIA: Én úgy gondolom, büszke lenne, hogy ezt terjesztik róla.

O.LEON: Ő igen... Ha nem rettegne a feleségétől.

MIA: De hát bizonyítani kellene.

O.LEON: GéBének minimum tíz kiskurvája van, aki eskü alatt vallja majd, hogy megdugódott.

MIA: No és ha bizonyítani tudja flepnivel, hogy impotens?

O.LEON: Nem számít. Elfeledded, hogy hazánkban a törvények szerint is szabad nyelvhasználat van. Lehet fuvolázni.

MIA: Ebből mi jön ki?

O.LEON: Ebből egy Jenki jön ki.

MIA: Csak nem a volt elnökre gondolsz?

O.LEON: (vigorog)

MIA: (kapcsol) Értem... És mivel bővölte meg GéBé a szüzekékét?

O. LEON: Gondolom, dugja őket.

MIA: (meglegyinti) Rossz vagy!

O.LEON: Sebaj!... Fő, hogy az ellenzék pofája be lesz fogva.

MIA: De hát a választást – amelyet egyebek közt te erőszakoltál ki - mindenképpen meg kell tartani, a törvények alapján.

O.LEON: Semmi vész!... Egyébként most sem megy a fejembe: *h o g y t u d t u k e l v e s z t e n i?*... A korteshadjárat alatt az összes rádió- és tévéállomást kisajátítottuk, a kormánylapok szabadon bőmböltek, az ellenzékieket betiltottuk. A külföldi megfigyelők nem kaptak beutazási engedélyt. A választási bizottságokban, a ládatologatóktól az elnökig mind a mi embereink voltak. Csak a három baráti ország megfigyelője lehetett jelen néhol.

MIA: Hát akkor, hogy szivároghattak ki az eredmények?

O.LEON: (felnyög) Nem tudom... (üvölt) *T u d o m!*..

MIA: Mit?

O.LEON: A kurva anyádat!

MIA: (megsértődve) Hé!

O.LEON: (rá se hederít) A Szőke Raccsista!... A saját koalíciós partnerünk!

MIA: Em Jé eF? Azaz a „Most jöttem a Fáról” párt?

O.LEON: Igen... Ott ültek a nyomorultak a választási bizottságokban.

MIA: Azt mondtad, csak a saját embereink.

O.LEON: Eddig azok voltak.

MIA: S most?

O.LEON: Zsarolni akarnak... Több miniszteri poszt kelene nekik.

MIA: Hát add oda.

O.LEON: Belügy, külügy, hadügy? S akkor édes Miám, elmehetünk mi ám...

MIA: A...?

O.LEON: Igen, oda! (dal)

O.LEON: Gügye,
Akinek nincs belügye,
Jobb ha leprás vagy, mintsem,
Hogy gumibotod nincsen,
A józan szóból a nép nem ért,

Hisz tán,
Nem imádnak pusztán Két szép szemért.

MIA: Szeresd őt, mint rokont,
De ha kell, adj neki nagy pofont.

O.LEON: Sereged adjon időben hangot,
Tüntetőkre küldjél tankot,

MIA: Csókold meg a hernyótalpat,
S maradj a korona rajtad,

EGYÜTT:
A nép, a nép, a nemzet,
Ablakod alatt üvöltözve hemzseg,
Szeresd őt, mint rokont,
De ha kell, adj neki egy nagy pofont!
(leülnek az ágy szélére)

MIA: Folytasd!

O.LEON: Mit?

MIA: Az álmodat.

O.LEON: (kócos hajába túr) A...

(cseng a telefon)

MIA: Mondd, hogy nem vagyunk itthon!

O.LEON: Pszt!... (a telefonba) Ki vagy?.. H2? (fütyönt) Ó!... Szépen megmondtam, hogy csak sürgős esetben... És hol van... Az ajtó előtt? Honnan tudod?... Az egész ház ekránon, csak a hálószoba nem. Ide figyelj! (hátra sandít Mia felé) (suttogva) Ha mindent láttok, mondd meg gyorsan, hová dugta az elnökne a whiskymet?... (kuncog) Igazán?... S a kulcs? (búsan) Cseszd meg az infódat!

MIA: Ki volt az?

O.LEON: A biztonsági főnök.

MIA: Valamilyen kulcsokról hallottam...

O.LEON: Nem azt mondtam, hogy kulcsok, hanem... (kivágja magát)... túlsok.

MIA: De...

O.LEON: Túlsok!... Túl sok a szöveg drágám... Melyik gomb a videó?

MIA: A fekete...

O.LEON: (bekattintja az ekránt) (Az ajtó előtt homályos alak bámul mereven, majd fülét az ajtóhoz szorítja, aztán lehajol és bekukucskál a kulcslyukon)

MIA: Mit csinál?

O.LEON: Kukucskál.

MIA: *A pofáját, azt!*

O.LEON: (a kulcslyukhoz hajol, erőteljesen beleköhint)
(az árny az ekránon ijedten elugrik)

O.LEON: *Kimegyek!*

MIA: *Vegyél magadra valamit.*

O.LEON: (szófogadóan felteszi a bojtos sipkáját és há-
lókabátját. El.)

MIA: (dohog) *Ki fognak röhögni!* (cseng a telefon)

MIA: (felveszi az éjjeliszekrényen levőt, majd átsétál a
kaputelefonhoz. barátságatlanul) *Mi van!?!...
Nincs itt... Te ki vagy?... Kiment... Nem a klotyón
ül, ha azt szeretnéd tudni... Te is beszélni akarsz
vele sürgősen?... De nagy itt a forgalom, haj!...
Sorba kell állni az ajtó előtt... Ő hivatott?... Na
jó... Mondd a kapuőrnek: Tescamasca... (vissza-
akasztja a kagylót. A készülék azonnal berreg.
Belehallgat) (dühös) Tescamasca!!... Hogy nem
lehet ezt megjegyezni!? (leteszi, de ismét csen-
getés. Elkapja, robban) Tesc...! (elakad, mert az
éjjeli szekrényen levő cseng. Odamegy) *Bolon-
dokháza!* (felveszi) *Ott is?... Nem, most nem me-
hetek... Fontosabb dolgom is van, minthogy ösz-
szerántsam az igazgatóbizottságot... Micsoda?!
A lányom?... Mióta?... Megyek mindjárt.* (Kopog-
nak, magára kapja a pongyoláját) *Jöjjön be!* (az
ajtó kitarul, belép O.Leon tökéletes mása ünnepi
öltözetben. Meghajol.) *Jó reggelt elnökasszony!**

MIA: (pattog) *Mi a fene! Hát nem mondtam százzszor:
M i a !*

HASONMÁS: *Mi...Mi...Mi...*

MIA: (kedvetlenül) *Hát ezt még gyakorolni kell... Máma
mit avatnak fel?*

HASONMÁS: *Máma semmit... Utazo...zom...a
csa...csa...csa...csatlósokhoz. A
be...be...beszédért jöttem...*

MIA: *Ott is így fog dadogni?*

HASONMÁS: *Nem dehogy! ...Csak ez a
po...po...pongyola.*

MIA: (kihívóan) *Úgy nézel, mintha meg akarnád simo-
gatni a po...po...pongyolámat.*

HASONMÁS: *Szűz Máriám!... Inkább kiugranék az ab-
lakon!*

MIA: (odamegy becsukja az ablakot.)

HASONMÁS: *Visszajöhettek később...*

MIA: *Nem szükséges... Mindjárt adom.*

HASONMÁS: *Hát tudja...*

MIA: (dühösen közbevág) *Tudod!*

HASONMÁS: *...tudod, hol van... M...Miácska.*

MIA: (megveregeti a vállát) *Én írtam... (az éjjeliszek-
rény fiókjából előveszi, kisimitja) El tudod olvas-
ni?*

HASONMÁS: *Így, igen, de ha szemüveg van rajtam,
nem jól látok.*

MIA: *Ja igen... (a fiókból szemüveget vesz elő) Ezt pró-
báld.*

HASONMÁS: (felteszi, vakon tapogatózva indul az
ablak felé)

MIA: *Várjunk! Ez az enyém.. (másikat vesz elő. A Ha-
sonmás felpróbálja)*

MIA: *Szintiszta ablaküveg. Most jó?*

HASONMÁS: (bólint, leesik a szemüveg, de elkapja) ...
Ez jó, csak egy számmal nagyobb a fülemnek.

MIA: (kíséri ki) *És vigyázz magadra, nehogy ledurrant-
sanak.*

(dal)

HASONMÁS: (büszkén kihúzza magát)

*Nem fog golyó, nem most nőttem ki a pólyát,
Aki lelőne, jól kösse fel a gatyóját,
Bámulnak engem a részeg legyek,
Ahogy én cikk-cakkban megyek.*

*Bámulják azt a bátorságban is legek,
Ahogy én cikk-cakkban megyek
Ha cikkben lőnek, megyek cakkban,
Ha cakkban – cikkben,
Melyikben vagy jobb? Maradjunk abban,
Mindegyikben!*

MIA: (angyali mosoly, megsimogatja a fenekét)

HASONMÁS: (ijedten megugrik, kiszalad cikk-cakk-
ban)

MIA: (merengve áll az ajtónál) (éteri muzsika, túlvilági
hangok)

MAMA: (fantomhang fentről) *Lányom, lányom, gyöngy-
virágom.*

- MIA:** (dühösen megperdül) (felnéz az ég felé) *Te vagy az MEGINT, Mama?!*
- MAMA:** *Aggódok érted, hát nem érted?*
- MIA:** *Jó lenne már, ha nem szólnál bele a dolgaimba odafönről!*
- PAPA:** (sarastroi tónus) *Te nem odafönről dirigálsz a népnek?*
- MIA:** (gúnyosan) *Jó kommunista vagyok, mint te voltál, Papa.*
- MAMA:** *Kicsinek is milyen csintalan voltál.*
- MIA:** *Jaj, nehogy megint azt kezd mesélni, hogy a vendég bácsik zsebében kutakodtam, és ha óvszert találtam, azt kilyuggattam.*
- MAMA:** *Már meséltem?*
- MIA:** *Most lesz a jubiláris ezredik alkalom.*
- MAMA:** (sértődötten) *Hallgathatok is...*
- PAPA:** *De nem sokáig!*
- MAMA:** (pattog) *Csend abban a rozzant glóriában!*
- MIA:** *Ne pöröljeteK folyton... Azt hittem "odaát" lecsendesedtek... Azám! Hogy lehet az Papa, hogy nagy kommunista létedre nem... Khm... Odalent vagy? (mutatja lefelé fordított hüvelykujjával)*
- PAPA:** *A pokolban fiacskám telt ház van.*
- MAMA:** *Most menekült státusunk van az édenben.*
- MIA:** *Ami azt jelenti, hogy...*
- MAMA:** *Kikerültünk a Tejútra (sikoly)... Vigyázz Pap!... Meteorit! (vad sisterség, csend)*
- MIA:** *Itt vagy még?*
- O.LEON:** (belépett közben) *Igen... (bosszankodva, hogy asszonya az égbe bámul) Már megint UFÓK-kal társalogsz?*
- MIA:** *Ufók az eszed tokja!... A Mamával és a Papával beszéltem.*
- O.LEON:** (unottan) *Mi újság a pokolban?*
- MIA:** (dohog) *Ehh!.. Tökfejl!.. (meglepődve) Hol a bojtod?*
- O.LEON:** (gépiesen megsimítja az elárvult madzagot) *Bojtomat a bánat eljegyezte...*
- MIA:** *Egy pillanatra lépsz ki a közéletbe, máris lelopják.*
- O.LEON:** *Nem lopták le. GéBé levágta.*
- MIA:** *Micsoda?*
- O.LEON:** *Rájöttek, hogy az Á.B...*
- MIA:** *Állambiztonság?*
- O.LEON:** *Az... Minket is...*
- MIA:** *Lehallgatnak?*
- O.LEON:** *Sőt... „I e n é z n e k” ...Úgyhogy most átvizsgálják tüzetesen a bojtot, nincs-e benne tetű.*
- MIA:** *Az mi a tetű?*
- O.LEON:** *Az kérlek videóban, ami a "poloska" audióban.*
- MIA:** (az égre néz, sóhajt) *Anyám!..*
- O.LEON:** *Már megint kezdted?... Nem engedlek többet a bolondokházába.*
- MIA:** *Először is: nem bolondokháza, hanem, Pszichiátriai Központ... Másodszor is: most éppen oda indulok, csak előbb felöltözöm. (indul a gardrób felé)*
- O.LEON:** (gúnyosan) *A szorgos kis I.B. méhecske.*
- MIA:** *Nem, hanem az aggódó anya... A lányod Nina.*
- O.LEON:** *Megint kitört rajta a hiszti...*
- MIA:** *...és földhöz vágta magát, mikor megtudta a szavazás végeredményét.*
- O.LEON:** *Jó nagyot koppanhatott.*
- MIA:** (dühösen) *Hö!...Hö!..Van még kérdés?*
- O.LEON:** *Mikor jössz?*
- MIA:** *Az orosz után... Ki nem állhatom a sanda képét.*
- O.LEON:** *Kit szeretsz te egyáltalán?*
- MIA:** (szólni akar)
- O.LEON:** (elvágja) *Tudom, de lelőtték.*
- MIA:** (szembefordul) *Tudod, de azt nem, hogy ki! (farkaszemet néznek)*
- O.LEON:** (elvigyorodik) *Azt nem.*
- MIA:** (dacosan elfordul, kilép)
- O.LEON:** (utánaszól) *Miácska!*
- MIA:** (legyint)
- O.LEON:** *L á t t a m !*
- MIA:** (ugyanúgy) *Mit?*
- O.LEON:** *Színesben!... Nos?*

MIA: (kihívón) Nos: mi?... Hiszen ő is te vagy... (ártatlanul) Én csak gyakorlok.

O.LEON: (tűnődik) Erre nem is gondoltam... (felderül) Tudod mit?

MIA: Mit?

O.LEON: Maradjunk az én fenekemnél!

(függöny)

II. FELVONÁS

**(a szín ugyanaz)
(sötét van, majd Mia hangja,
mintha valahonnan letről jönne)**

MIA: Eresszetek!... Nem akarom!... Nem akarom!

O.LEON: (felkattintja az éjjeliszekrény lámpáját) Valami baj van, kicsim?

MIA: (még mindig kábultan) Eresszetek!... (felébred) Hát te vagy az?... (megcsókolja boldogan)

O.LEON: Ki bántott, aranyom?

MIA: Be akartak tuszkolni egy cellába a bolondokházában.

O.LEON: (kijavítja) Pszichiátriai Központ!...

MIA: Nem... Ez tényleg az volt... (megrázkódik) Sok-sok bolonddal.

O.LEON: Volt köztük ismerős?... (berregés, odasántikál a kaputelefonhoz) Mi van!... (paprikásan) Mi van? ...Semmi...aludjatok tovább!... (visszasántikál az ágyba)

MIA: Ki volt az?

O.LEON: Az őrparancsnok... Kiabálást hallottak.

MIA: Hát ideér a fülük?

O.LEON: Nem, hanem a te hangod ért oda.

MIA: Attól sántultál meg?

O.LEON: Is.

MIA: Rúgkapáltam?

O.LEON: Nem kapáltál, csak rúgtál...(megtapogatja a fenekét)

MIA: Megsimogassam?

O.LEON: Kösz...inkább bekenem.

MIA: (felkacag)

O.LEON: Most mit nevensz?

MIA: Eszembe jutnak a Szüreti Napok, amikor...

O.LEON: (belevág) Ne folytasd!... Hogy van a lányunk?

MIA: Nem értél oda...

O.LEON: NYAKAMON ült az orosz delegáció... Különbiben nem is...

MIA: Különbiben nem is arra gondoltam, hanem (kuncog) a mustra.

O.LEON: Uff!... (berreg a kaputelefon) Uff!.. (odamegy, belehallgat) Dagi?... Megvan a negyven tank?... (felhördül) Hogyhogy csak tizenöt?! A többi megbízhatatlan... Nem fognak a tüntetőkbe durrantani az aljasok... De honnan tudod?... (gondterhelten) Tizenöt tank és egy locsolókocsi többszáz ezres tömeg ellen?... Körül fogják őket röhögni... (tanácstalanul álldogál)

MIA: Hazudik!... A győztesek felé kacsingat.

O.LEON: Sajnos igazat mond... A szavazóhely vezetője, (ahol a katonák adták le voksukat) jelenti, hogy kettő híján minden szavazatot az ellenzék-re adtak le.

MIA: (elérzékenyedve) Ki lehetett az a két drága...

O.LEON: Az ellenőr. (dal)

Édesszép, amit mondtam volt és tény:
Senki se verhet eztán bennetek, csak én.

MIA: Vezérelj a tüntetőre tankot,

Az majd kinyomja belőlük a hangot..

O.LEON: Békét és megnyugvást szerez,

Ha a légierő beléjük gépfegyverez.

MIA: Ezerből nem maradnak tizen,

Ha a naszád megjelen a vízen.

O.LEON: A cselekedet, akárhogy is hívják

Rendet teremt, s kapom a Nobel Béke-díját.

- MIA:** *Mi csak kacagunk a zord Hágán,
Néphős leszel, néphős, drágám! (körültáncolják
az állólámpát)*
- MIA:** (a tánc után) *Miből következettél, édes a Béke-
díjra?*
- O.LEON:** *Megbeszéltem a Veterán Únióval.*
- MIA:** *Ők illetékesek?*
- O.LEON:** *Ők küldik el a felterjesztést.*
- MIA:** *Tudnak írni?*
- O.LEON:** *Haha!... Nem bíztam a véletlenre.*
- MIA:** *Ki írta?*
- O.LEON:** *Én. (berreg a kaputelefon)*
- MIA:** (odamegy, lekasztja) *Az ügyes.*
- O.LEON:** *Miféle ügyes?*
- MIA:** *A belügyes.*
- O.LEON:** *Küldd a francba!*
- MIA:** (a telefonba) *A végén ül...*
- O.LEON:** *Jó, hogy mondod!.. (indul)*
- MIA:** *Érdekes, mekkora forgalom van máma a kapu
előtt.*
- O.LEON:** *Én rendeltem őket ide.*
- MIA:** *S most mért a francba?*
- O.LEON:** *A muki megkapta a pontos listát: kit kell letar-
tóztatni az ellenzékéből, és ki követ el váratlanul
öngyilkosságot.*
- MIA:** *És?*
- O.LEON:** *És az Euró-Izén láttam, hogy a zöme még
mindig gágároz a főtéren. (kaputelefon)*
- MIA:** (odamegy beleszól) *Még mindig kakál... Ja?... Te
vagy az Misu?... Eredj a...*
- O.LEON:** (vadul integet)
- MIA:** *...várj csak!*
- O.LEON:** (átveszi a kagylót) *Figyelj csak Misu... Tizen-
hat millió kell sürgősen... (ráncolja a homlokát)*
- MIA:** *Mit mond?*
- O.LEON:** *Amit a skót a vöröskeresztnek... „Már ad-
tam!” (a telefonba) Mi az, hogy honnan... Nyomd
ki a Reál-Bankban a Pinuskából... Vagy állj ki a
határra, és végy el mindenkitől mindent... Igen*
- ...Elismervénnyel... És aláírod a pátriárka
nevét... Már kiátkozott... Csipkedd magad, mert
a Vasorrú már türelmetlen... Vétel!*
- MIA:** *A Bábit is iderendelted a portára.*
- O.LEON:** *Nem. Ő már ott toporoghat a szalonban.*
- MIA:** *Minek kell a Bábinak annyi pénz?*
- O.LEON:** *Nem a Bábinak – nekem! ...Kicsempészi Ro-
doszra, ha netán... (megborzong)*
- MIA:** *De hogy?... Tisztelem és becsülöm a nyanya
muffját, de tizenhat millió nem fér bele.*
- O.LEON:** *Ne törődj te az ő muffjával... Már kivitt többet
is.*
- MIA:** *Mennyit?*
- O.LEON:** *Ne szólj szám, nem fáj fejed.*
- MIA:** (bosszús-gyengéden) *Te kis szarka!*
- O.LEON:** *Az ám, retyó! (indul a toalettre)*
- MIA:** *Kimenjek hozzá, hogy szóval tartsam?*
- O.LEON:** *Menj, tartsd... (üres a szín kis ideig)*
- O.LEON:** (bedugja a fejét, körülkémele) *Tiszta a le-
vegő!... (kijön a toalettről, bemegy a gardróbba.
Nemsokára nyakába akasztott női táskákkal jön
ki)... Belekukkantunk... (sorban átkutatja. Talál
egy dobozt, megrázza füle mellett. Csodálkozó
képet vág) Hát ez meg? (visszadobja a táskába,
tovább kutat)*
- MIA:** (az ajtóban meglepődve lecövekel, majd belenyúl
a keblébe, s aranyláncon egy kulcsot húz elő)
Ezt keresed?
- O.LEON:** (paff) *Né...né...nézem, hogy megvan-e a pisz-
tolyod.*
- MIA:** *És megvan?... (az éjjeliszekrény fiókjába túr)*
- O.LEON:** (még mindig zavarban) *Ni...ni...nincs...
Mondd csak, minek neked fogamzásgátló table-
ta? Tudtommal nem is...*
- MIA:** (boldog sikollyal) *Hát megvan?... Épp azt kere-
sem... (megvárja, hogy a férje kikotorja, majd ki-
kapja a kezéből, indul vele) A Bábinak megígér-
tem, hogy kiíratok a főorvosunkkal. Tudod, mi-
lyen pirulós, ha piruláról van szó.*
- O.LEON:** *Nem tudtam... S azt sem, hogy valakinek is
gu...gu..*

MIA: Az unokájának lesz, sütyi! (el)

O.LEON: A kis pinapalánta már cserkészik? (Cseng a telefon. Belehallgat, gyászos hangon:) Lebuk-tunk GéBé!... Ki beszél itt szavazatlopásról?!... Az asszony kapott el, mikor a táskában kutat-tam... Mit kerestem?... A kisebbik széf kulcsát... Miácska államosította a whiskymet... De igen, de, de amelyiket a kló víztartályában rejtettem el, épp az imént lehelte ki a lelkét... Juttass el vala-hogy egy-két flasival... Nem, nem azért hivat-talak... A H.M. nem ad csak 16 tankot, és egy szar locsolót... De működik... Azzal locsolják a tüntetőket... Te felkészültél a mai nagy dzsem-borira?... Lőni fognak gumigolyóval? Ennél szebbre gondoltam... Páncélkocsi... Gépágyú... Azt mondod: újoncok, szétlövik az országház ku-poláját... Fizetem!... Ki kárál ott melletted?... A miniszterelnök... Mit akar... Premiért nem ren-deltem... Na jó... dugjátok fel... Igen, a hátsó be-járaton... (párlandó, zenés aláfestéssel) Ki pa-rancsol a kabinet urának? Én. Ki parancsol ne-kem? A nejem. Ki parancsol a nejemnek? Apja-anyja szelleme. Ki parancsol a szellemeknek? Tumu, a spirítiszta. Ki parancsol a spirítisztának? A kopogó lábú asztal. Ki parancsol a kopogó lá-bú asztalnak? A takarítónő. Törölgeti, tologatja, Ki parancsol a takarítónőnek? Láttam szlopálni, - a z ü v e g ! Üveg – üveg – üveg! A próféta sza-vai ezek: „M i n d e n ú t k ó m á b a vezet !”

(halk kopogás)

(kimegy)

(a szín egy darabig kihalt, majd halk muzsika)

MAMA (fentről) Hallottad ezt?

PAPA: Delírium!

MAMA: Trémens!

PAPA: Csakugyan rémes...

MAMA: Papi!... Te az utóbbi időben kissé siket vagy.

PAPA: Hogy mondod?

MAMA: (hangosabban) **MONDOM:** NAGYOT HAL-LASZ!

PAPA: Nem lehetne egy kicsit hangosabban?... Vatta van a fülemben.

MAMA: Nem akarom felverni a szeráfokat...

PAPA: Mii?

MAMA (még hangosabban) **MONDOM:** VEDD KI A VATTÁT A FÜLEDBŐL!... Úgy!... (HALKABBAN) Most hallasz?

PAPA: Most mért kiabálsz?

MAMA: (elveszti a türelmét) Egyáltalán... Mért van vat-ta a füledben?

PAPA: (panaszosan) Ez a szar muzsika!

MAMA: (felhördül) A Szférák Zenéje neked szar?!

PAPA: Szerinted, lehet rá koccintani, vagy fergetegest jární?... (Elkeseredve) Sosem szerettem a plasz-tikus zenét.

MAMA: Klasszikus!

PAPA: Mii?

MAMA: (felcsattan) V a t t a !

PAPA: Lebegj át a másik felemre, abból már kibá-nyásztam.

MAMA: Úgy tudom: gyermekkorodban zongorázni ta-nultál.

PAPA: Csak arra emlékszem, hogy a tanárnő térdét...

MAMA: Az egészből csak a tanárnő térde maradt meg emlékezetedben?

PAPA: Meg a marhanagy pofon, amit lekevert... Ja... És a pedálozás. Na, annak hasznát vettem.

MAMA: Hol?

PAPA: Az Autóiskolában... (sóhajt) Istenem... Ha én még egyszer hallhatnám a Tragacsfalvi Trombi-tásoktól a „Négy kövér paci”-t (dörgés villámlás)

JÓISTEN: (még magasabbról) Szólít valaki... Ah, te vagy az kufferos?

MAMA: (sértődötten) Menekült!

JÓISTEN: Madár-madár... Lássátok kivel van dolgotok: teljesíték!

MAMA: (felsikít) Csoda!

JÓISTEN: (szárazon) Csodák nincsenek, de az Úrangyalék szólistáit, azt tudom nyújtani...

(Szférák Zenéje drasztikusan félbeszakad, „Négy Kö-vér Paci” trombitán. Rettentő klapancia: „Trla-trla!” A trombitálás elhalkul, majd távolba vész)

- O.LEON:** (Be. Egyik kezében whiskys üveg. A másikban is, fogai között összehajtott levél-ív. Bemegy a toalettre. Egy nagy és egy kis kofferrel tér vissza. Forgolódik a kofferokkal)
- MIA:** (Az ajtóban. Összecsapja kezét) *Hát te?*
- O.LEON:** *Hát te?*
- MIA:** *Én kérdeztem előbb!*
- O.LEON:** *Meglépett a nyanyi?*
- MIA:** *Elaludt a fotelben.*
- O.LEON:** (szórakozottan) *Alvás előtt bevette az antibébit?*
- MIA:** (dobbant) *Oszkár!*
- O.LEON:** (leteszi a koffert, elérzékenyedve) *Milyen régen mondtad nekem, hogy: Oszkár.*
- MIA:** *Te mondtad, hogy az egy hülye név.*
- O.LEON:** (elkomorodik) *Az!... Azért is jelzem egy betűvel. És képzelj: az a hülye bíró így olvasta: Nul-ladik Leon!*
- MIA:** *Miféle bíró?*
- O.LEON:** *Nem meséltem még?*
- MIA:** *Nem.*
- O.LEON:** *Akkor nem is fogom... (gyorsan másra tereli a szót) Hozott a Bábi dzadzakit?*
- MIA:** *Mi a túró az?*
- O.LEON:** *Eltaláltad.*
- MIA:** *Túró?... Nem mondta... Amúgy eléggé illatozik.*
- O.LEON:** *És horkol.*
- MIA:** (gépiesen) *Igen... (kapcsol) Nem!...*
- O.LEON:** *Akkor az aggregátor indult be.*
- MIA:** (a kofferre) *Hová utazunk?*
- O.LEON:** *Csak én... Te itthon fogadod a reklamációkat.*
- MIA:** *Ki mer itt reklamálni?*
- O.LEON:** *Jönnek a svédek, olaszok, ruszkiak...*
- MIA:** (meglepődve) *A ruszkiak?*
- O.LEON:** *Kamu..*
- MIA:** *És mit mondok? Azt folyton, hogy a klotyón ülsz? Ebből arra következtethetnének, hogy...*
- O.LEON:** *Ne folytasd... Méghogy én?... Egy néphős?!*
- MIA:** (boldogan sikkan) *Hát megszavazták?!*
- O.LEON:** *Egy millió szavazat, minimum... Tudod, hány temetőt kell összejárni,... Nos, elmondhatod az uraknak, hogy elmentem felavatni a cinkbánya új vágatát.*
- MIA:** *Cinkbánya?... Ilyen van?*
- O.LEON:** *Ilyen nincs, de ha rezet mondok, rögtön kitálják, hogy hol vagyok.*
- MIA:** *Van ott valami szép?*
- O.LEON:** *Igen... Egy hétszintes pince-bunker.*
- MIA:** (komoran) *Ilyen rosszul állunk?... Miből gondold?*
- O.LEON:** *Itt járt a prömier úr.*
- MIA:** *Mit akart?*
- O.LEON:** *Elhozta a felmondólevelét.*
- MIA:** *Hol van?*
- O.LEON:** *Húztam rá egy kis vizet a retyón.*
- MIA:** *Szóval, nem engeded?*
- O.LEON:** *Nem engedhetem!... Ki hoz nekem... (észbekap)... friss híreket.*
- MIA:** (keserűn) *A friss hír, hogy a patkányok menekülnek a süllyedő hajóról.*
- O.LEON:** (megköszörüli a torkát) *Khm!.. Khm!!*
- MIA:** *Nem te, drágám... Te elmentél... rezelni.*
- O.LEON:** (még hangosabb torokreszelés) *KHM!... KHM!*
- MIA:** (ártatlanul mosolyog) *Mi van abban a nagy kofferben?*
- O.LEON:** *A fogkefém.*
- MIA:** *S a kicsiben?*
- O.LEON:** *Abban viszem a könyveimet. (körbejár, leakasztja tükröt, és beteszi a nagyobbik bőröndbe) Előtte akarom betanulni a nagy beszédemet, ha diadalmasan visszatérek... (megáll a polcnál, leemel egy picit könyvet)*
- MIA:** *És a Tőke?*
- O.LEON:** (farzsebére üt)
- MIA:** *Marxtól!*
- O.LEON:** *Aki sokat Marxol, keveset fog... (dal)*

O.LEON: *K.M. úr jelenleg nem kell,*

*Sem a mennyből az Engel, (sz) Hisz ez az, amin
nőttünk fel mi, Meg a materializmus, a történel-
mi,*

MIA: *Hiába,*

Én most is hiszek benne, mint a Bibliába

O.LEON: *Noha,*

Abban nem is hittél soha.

MIA: *A szoci minden kételyt megvet,*

Egymilliárd kínai csak nem tévedhet.

O.LEON: *Nagy szám, beszarusztó,*

S hozzá még a Fidel Castro,

És a drága hullák, Sztálinok, Rákosik

MIA: *Aki nem hisz, az kárhozik.*

O.LEON: *Szállj, te büszke ének. Aki hisz – megmarad
hülyének!*

MIA: *Az eszme él, Lenyin, ments meg minket:*

*Eltársak, őrizzük meg hülyeségeinket! (lövés
dördül)*

O.LEON: *(elégedetten) Látogatónk jött... (fejéhez kap)
Csak nem a sofőrökre lödöznek ezek a barmok
a kapunál?!*

MIA: *Mikorra ígérte, hogy jön?*

O.LEON: *Hétre.*

MIA: *(az órára néz) Most van fél nyolc... Mit csinálunk?*

O.LEON: *Várunk... (idegesen dohog a karfán)
Várunk!...*

MIA: *(megsimogatja a fejét)*

O.LEON: *(még idegesebben) Ne piszka!... Összebor-
zolsz. (eszébe jut valami, felpattan)*

MIA: *Hová?*

O.LEON: *Megyek fésülködni... (vidáman el a toalettre)*

MIA: *(sóhajt) Szép akar lenni a bányában... (az ablak-
hoz megy, kinéz. Lövés dördül, ijedten ugrik hát-
ra) Na!... Még egy látogató?... Ezek mindenre lö-
nek, ami mozog... Nincs már macska az utcá-
ban.*

O.LEON: *(derűs arccal jön ki, elterpeszkedik a fotel-
ben.)*

MIA: *(leül a másikba, s most ő dobol a karfán) Piszko-
sul pontos!*

O.LEON: *(megnyalja a száját) Tudok várni.*

MIA: *(megborzong) Lehet, hogy már le is lőtték!*

O.LEON: *(kedélyesen) Hogy tetszem én ezt érteni?*

MIA: *Az álnok csatlósok Polda Gogicában.*

O.LEON: *Mindjárt megszakad a szívem értem.*

MIA: *Hát nem fáj, hogy szétlövik a képmásodat?*

O.LEON: *Kibírom.*

MIA: *Nem értem... Mintha direkt örülnél.*

O.LEON: *S miért ne?... Ha őt lepuffantják, én mártír le-
szek ezeknek a lángoló hazafiaknak. Plusz, az
útlevelével nyugodtan mászkálhatok Európában,
még a fényképet sem kell kicserélni.*

MIA: *Szégyelld magad!*

O.LEON: *Jó.*

MIA: *Egy ártatlan vére szárad a kezeden.*

O.LEON: *(felpattan) Megyek megmosom. Szappannal.*

MIA: *Lassabban!... előbb tán megvárnád, míg tényleg
meghal!*

O.LEON: *A bűnbánatot nem lehet elég korán kezdeni...
(be a toalettre)*

MIA: *(magának) Azon tűnődöm: ezt a tükör-szcenáriót,
nem-e az én kedvemért adta elő?... (hervadt
mosollyal)... Diadalmas visszatérés?... Öpf!..
nem lehet győzni és bujdosolni egy időben... (az
ablak alatt, először távolabbról, majd egyre kö-
zelebből, ütemes skandalás: „FÁRA-Ó...FÁRA-
OH!”)*

O.LEON: *(be. Diadalmas visszatérés, szája körül elé-
gedett mosoly)*

MIA: *(az ablak felé) Hallod ezt?*

O.LEON: *Igen, és muzsika a fülemnek... „Hajrá Amon
Rá!”*

MIA: *Érted is?*

O.LEON: *Én ne érteném?... Az V. Rumszesz?... (bi-
zonytalan léptekkel a fotelhoz vitorlázik.)*

MIA: *(felcsattan) Még van kedved viccelni ?!*

O.LEON: *(egy pillanatra kijózanodik) Nevetni fogsz –
nincs.*

MIA: (gyanakodva körülsétálja, indul a toalettre)

O.LEON: *Hová??*

MIA: *Megyek, megnézem, nem húztad-e meg a Chanelomat. (el)*

O.LEON: (halkan dúdol) „Darumadár lenn a jégen”... (a kórus kinn: „FÁRA!”... „FÁRA!” ...ÓÓÓÓÓÓ! ...dühösen l.f.-et mutat) *PFRRRCC!*

MIA: (be) *Megesküdtem apám szellemére...*

O.LEON: (belereccsen) *Apád szelleme?... A jó öreg most is huzatja odalent a pokolban a füstösökkel: „Nem, nem, nem, nem, megyünk mi innen el!”... Pardon! Mit fogadtál meg?*

MIA: *Nem jól tudod...*

O.LEON: *Akkor az „UTOLSÓ ÍTÉLET BAND”-del, és csapdossa a felhőhöz az üres poharat... Mi meg itt szlopáljuk a nincs mit ...Szóval mit?*

MIA: *Mit-mit?*

O.LEON: *Mit fogadtál meg Szellem-Apónak?*

MIA: *Azt, hogy leszoktatlak az italtól.*

O.LEON: *Sikerült... Már két antialkoholista is van a házban.*

MIA: *Hogyhogy kettő?*

O.LEON: *Én meg a bejárónő... Rájárt a piámra.*

MIA: (gondterhelten sétál előtte) *De, hogy foglak leszoktatni a Chanelról.*

O.LEON: *Ülj le!.. Ettől a túrázástól csuklani fogok.*

MIA: (leül)

O.LEON: (csuklik)

MIA: *Emlegetnek... (kint: „FÁRA-Ó!” ... „FÁRA!”-Ó!)*

O.LEON: (feltápáskodik)

MIA: *S most?*

O.LEON: *Pisilni kell!... (meg-meginogva bemegy a toalettre.)*

MIA: (elgondolkozva mered utána illatos férjeurának) *Szinte biztos, hogy szerzett valahonnan... (homlokára csap) Excellenciás úr, te disznó!... Felmondólevél, plusz „METAXA”! (a toalett-ajtóhoz megy. Zárva van. Dörömböl) Mindent tudok!*

O.LEON: (rekedten) *Én pisilni nem, ha dörömbölnek... (csend)*

MIA: *Az ajtóra szorítja fülét. Csobogva leszalad a víz. (Megfordul, széttárja karjait) Húzd, ki tudja meddig húzhatod!*

O.LEON: (kidugja a fejét vigyorogva) *Kérem a következőt!*

MIA: *Nekem nem kell!*

O.LEON: *Akkor mért dörömbölsz?*

MIA: *Akkor mért zárkózol?*

O.LEON: *Szemérem is van a világon.*

MIA: *A világon igen, de nálad?!*

O.LEON: (kihúzza magát) *Hogy beszélünk egy örökös elnökkel? (kint: „FÁRA-Ó!”... ”FÁRA-OSZKÁR!”)*

MIA: *Az örökös elnök most távozik a hátsó bejáraton. (farkasszemet néznek)*

O.LEON: (sóhajt) *Igazad van, örökös elnökéné... (kiveszi a tükröt a kofferből és hosszas trafálgatás után visszaakasztja. A fotelhoz imbolyog, bele-totytan... (tompán) Az örökös elnök, marad.*

MIA: *Annál is inkább, mert nem jönnek az örökös elnökért. (két rövid túlkölés az ablak alatt)*

O.LEON: (felpattan) *Ez ő! ... (fekapja a bőröndöket, indul)*

MIA: (könnyeivel küszködik) *Mikor látlak?*

O.LEON: (rekedten) *Most...*

MIA: (utánamegy, hátára hajtja fejét) *Vigyázz magadra, O... (elakad) Nulladik Leon... (gyengéden megsimogatja)*

O.LEON: (gyanúsán nyeldekkel) *...g.... (kilép)*

MIA: (egyedül, feje lehajtva) (szférák zenéje)

MIA: (felneéz a magasba) *Mama!... M O S T N E !*

MAMA: (szellemhang) *Jól van kislányom,... Csak azt mondd meg, mit akar azzal a nagy üres kofferrel?*

PAPA: (szellemhang, gúnyosan) *Nem üres, benne van a fogkefe.*

MIA: (fájdalmasan) *Papa!*

PAPA: *Csak áltasd magad, lányom. Tudod te jól.*

MAMA: (belekottyán) *Meg fog állni az első önkinél és televeszi whiskyvel.*

PAPA: Ezt azért nem kellett volna, Mama.

MAMA: Kinek a pártját fogod, te...

MIA: (dobbant) *Elég!... Menjetek a ...!*

PAPA: (keserűn) *Már voltunk, de ott sem kellünk.*

MIA: *Akkor ti...*

PAPA: *Ne mondd ki!... Már hallottuk.*

MIA: *Kitől?*

PAPA: *A jóistentől... (sistergés, a Szférák Zenéje szer-
tefoszlik)*

MIA: (könnyei között elmosolyodik) *Szegény két kuffer-
os. (az ajtóban O.LEON áll a bőröndökkel)*

O.LEON: *Igen. Az.*

MIA: (boldogan) *Osz!.. (kijavítja magát) Osz mi van?...
Nem a sofőr volt?*

O.LEON: *De igen.*

MIA: *Hát akkor?*

O.LEON: *Jött szólni, hogy nem jön.*

(függöny)

III. FELVONÁS

(sötétség, vad kiabálás)...

„Megállni!... „Agyoncsaplak gazember!” ...
„Fussunk!”... „Nincs itthon!”... „Nem én vagyok
az!”... „Pisil!”... (meggyullad a lámpa a két éjjeli-
szekrényen, O. LEON, és MIA a földre tottyant)

MIA és O.LEON együtt: *MÉRT LÖKTÉL LE?*

O. LEON: *Pardon!... Én a...*

MIA: *Én is a... (nevetnek)*

MIA: *Mit álmodtál?*

O. LEON: *Képzeld... (legyintett) Inkább ne!*

MIA: *Mért ne?*

O.LEON: *Mert olyan... (határozatlan mozdulat a kezé-
vel)*

MIA: *Mert olyan milyen?*

O.LEON: *Várj... Összeszedem magam... (behunyja a
szemét)*

MIA: *Segíthetek?*

O.LEON: (kipattannak a szemei)

MIA: *Megint bíróság előtt álltál?*

O.LEON: *Ezt honnan veszed?*

MIA: *A múltkori álmodból, amelyet nem meséltél.*

O.LEON: (megdöbbenve) *Mi?... Ho?... Hú!*

MIA: *Tudod, amelyikben Nulladik Oszkárnak nevez-
tek.*

O.LEON: *Hogy kutakodol az álmainban!... (odamegy,
felségíti a földről)*

MIA: (nyújtózik) *Mondhatom...*

O.LEON: *Melyiket?*

MIA: *Ezt a mostanit.*

O.LEON: *Inkább a régit. Azt úgyis tudod. (távoli lövöl-
dőzés) Ezek még most sem alszanak... Hány
óra?... (nézi a porcelán órát, a füléhez tartja,
megrázza) Mindjárt tizenkettő. (elballag a toa-
lethez, kopog)*

MIA: *Mért kopogsz?*

O.LEON: *Mit tudom én... azt mondták megszigorítják
az őrizetet... Dögsokan vannak az utcán... (be-
megy)*

MIA: (a fiókból mobil-telefont vesz elő. Tárcsázik)
*GéBé?... Igen én... Pisil... Mi az, hogy megint!...
Te mondd meg, hogy egy vezérnek hányszor
kell pisilni? ... (sóhaj) Bár pisilne... Azt hiszem
egy üveg whisky rejtetet a klón... Mi hír?...
Az nem hír, hogy a főgügyi megsemmisítette a vá-
lasztásokat... (kuncog) Hatott a liliumtiprás...
Tudom, de olyan cukros bácsi fazon... Te hol
vagy?... A parlament előtti lószobor hátán?...
Kapaszkodj, mert ágaskodik!... És mért pattan-
tál lóra... Onnan jobban látni az erkélyt, ahon-
nan az ellenzék vezérei gágároznak... Jön!...
Átadjam?*

O.LEON: (átveszi a kagylót, majd átteszi a másik fülé-
re) *Süket!*

MIA: *Ne!... Megsértődik!*

O.LEON: *A telefon.*

MIA: *Úgy látszik lelökték.*

O.LEON: *Honnan?*

- MIA:** A ló hátáról.
- O.LEON:** Mit keres a ló hátán?
- MIA:** A... (legyint) Hosszú!
- O.LEON:** És mért hívott?
- MIA:** Nem ő hívott... Én hívtam.
- O.LEON:** Érdekes, hogy újabban nem hív engem senki...
- MIA:** (elhúzza a száját) Azt hiszem, drága a telefonálás külföldről.
- O.LEON:** Gondolod, szétspricceltek?
- MIA:** (bólint)
- O.LEON:** A dögök!
- MIA:** Lassabban!... A te fiad is Zimbabuében napozik.
- O.LEON:** Azt hiszed, léhaskodik?
- MIA:** Csak azt ne mondd, hogy dolgozik.
- O.LEON:** És igen!
- MIA:** Ugyan mit? Talán edényt mosogat?
- O.LEON:** Nem, hanem pénzt.
- MIA:** Azt, amit málnaszedéssel keresett?... A riporter majd eldobta magát, mikor ezt mondtad.
- O.LEON:** (sértődötten) Szerintem, jól hangzik...
- MIA:** Tudod te egyáltalán, hány szem málna van egy kilóban... Abból venni sarokházat az Akropolisznál?
- O.LEON:** Azt a pékség jövedelméből vette.
- MIA:** Nahát, azt igazán kedvezményes áron szerezte. Kirúgta a tulaját az utcára.
- O.LEON:** Több elfoglaltságot, drágám... Nem lehet így szeretni egy gyermeket. A lányom is csak azért csinált tisztességes karriert, mert születésnapjára vettem neki egy tv-adót.
- MIA:** (Elérzékenyedve) Mit csinálhat most annyi bolond között?
- (cseng a telefon)
- MIA:** (sikkant) Nahát lányom! Éppen rólad beszélünk apáddal... Mit üzensz neki? (megdöbbenve)... Kapja cuccát és sipirc?!... Egymillió tüntető tart a központ felé, autón, traktoron, földgyalun... Ezt a bolondjaid mondják?... Ott vonulnak el a
- klinika előtt transzparansekkel... És mi van ráírva?... Értem...
- O.LEON:** (idegesen) Mi van?
- MIA:** Mi mi van?
- O.LEON:** R á í r v a ? !
- MIA:** „VÉGED VAN”
- O.LEON:** Ezt ki mondja, te vagy a jelszó?
- MIA:** Ők!
- O.LEON:** (dühösen összecsapja a kezét) A világ legnépesebb nemzetbiztonsági szolgálatával rendelkezem, és a bolondokházából...
- MIA:** (kijavítja) Pszichiátriai Központ!
- O.LEON:**diliátriai központból kell megtudnom, hogy a rohadékok bolondközelben vannak! (Nyel egyet) Aki én vagyok...
- MIA:** Mért vagy te bolond?
- O.LEON:** Mert bíztam bennük.
- MIA:** Én ezt azért nem mondanám... Igaz, hogy sokat isznak, de többen vannak kirúgva, mint berúgva... (a kagylóba) Igen, itt vagyok... Sajnos apád sofőrje úgy döntött, hogy nem megyünk sehová... Mit mondasz?... Meg lehet örülni?... Akkor pont jó helyen vagy. (leteszi a kagylót)
- O.LEON:** „VÉGED VAN!”... „VÉGED VAN!”... Erre ihatok egy kicsit?
- MIA:** Csak a nyelved hegyére... (előkotorja a kulcsot)
- O.LEON:** Hangya faszányit...
- MIA:** (kinyitja a széfet, kiveszi az üveget. Döbbenet.) Ü r e s !Ezt, hogy csináltad???
- O.LEON:** (szerényen) Maradjon az én kis titkom.
- MIA:** (visszazárja)
- O.LEON:** Mért zárod el az üres üveget?
- MIA:** Jobb, ha azon gyakorolod parafenomén adottságodat... (közömbös hangon) A víztartály kifogyott?
- O.LEON:** Hát tudod?!
- MIA:** Most, hogy mondd, igen.
- O.LEON:** (homlokára üt) Hülye!
- (lövések a távolban, és kiáltások): „VÉGED VAN!... VÉGED VAN!”

O.LEON: *Visszafekszünk?*

MIA: (az ablak felé) *Tudsz ettől aludni?*

O.LEON: *Tudok jobbat... Mennyi a GÉBÉ Nokián?*

MIA: *98-90-33-3...*

O.LEON: *Ez nem a lottó-eredmény?... (tárcsázik) GÉBÉ?... Hanem?... Ki a fene vagy te ? !...Hogy én ki a fene vagyok?... Nem érdekes... (elkattintja)*

MIA: *Ki volt az?*

O.LEON: *Egy rekedt üvöltöző.*

MIA: *Hogy került a titkos vonalba?*

O. LEON: *Nem kérdeztem... Megpróbálok még egyszer, hátha mellényúltam... (tárcsázik) Halló!... Megint én... Nem fontos!... Add a főnököt... Épp most beszél... Nem hallom!... Most igen (szótagolva ismétli) „Nem fog-juk-hagy-ni-hogy-el-lop-já-tok-a-sza-va-za-ta-inkat!” (hitetlenkedve) Kurva élet!... Ez az ellenzék!... Mit mondasz csórikám?*

MIA: *Mit mond?*

O.LEON: *Azt, hogy „stimmel!” ...és...*

MIA: *És?!*

O.LEON: *Gondolom sír... Legalább is szipog.*

MIA: (tapsol) *Azt hiszem, GÉBÉ már üzemel a könny-fakasztóval!.. Aludjunk! (lefekszenek. O.Leon fejére húzza a takarót. Lövéssorozat)*

O.LEON: (kidugja a fejét) *Azt hiszem már lő is...*

MIA: *Nem ott lőnek... ITT lőnek!*

O.LEON: *Ja?... Jó!*

MIA: *Hogyhogy jó??*

O.LEON: *Ezek a mi lesipusi-pasijaink. (pátosszal) „A gárda meghal, de leszarni nem hagyja magát!”...*

MIA: (levegőt vesz)

O.LEON: (elébe vág) *Ez vicc volt.*

MIA: (felül) *Megyek...*

O.LEON: *Hová?*

MIA: *A padlásra.*

O.LEON: *Minek?*

MIA: *Nevetni...*

(közelítő kiáltások: „VÉGED VAN!”... „VÉGED VAN!”)

O.LEON: (utánaszól) *Ne felejs el nevetni ezen is... (az ablakhoz megy, kiszól) Csend legyen!*

(Egy pillanatig csend lesz, aztán még nagyobb ricsaj... „VÉGED VAN!”... „VÉGED VAN!”)

O.LEON: (vállat von) *Nem, nem... (Miához) Nem akarsz te beszélni velük?*

MIA: (a polcnál) *Keresem a könyvedet, a „HOGYAN LETTEM ÉN AZ, AKI”-t.*

O.LEON: *Mit akarsz vele?*

MIA: *Idézni akarok belőle.*

O.LEON: *E z e k n e k ? !*

MIA: *Neked.*

O.LEON: *Köszönöm, nem kérek... De hisz tudod, ki írta, amit írtam.*

MIA: (ellágyulva) *Mindegy... de olyan szép! (felstószolva a párnát nekidől, és lapoz a könyvben)*

O.LEON: (vattát dug a fülébe)

MIA: (felháborodva) *Én felolvasok neked, s te vattát dugdosol a füledbe!?*

O.LEON: *Nem akarom hallani a kísérőzenét.*

(Még közelebről: „VÉGED VAN!”... „VÉGED VAN!”)

MIA: (idegesen lapoz előre-hátra) *Nem találom azt a részt a kongresszusról... Tudod, amikor a főnököt...*

O.LEON: (füléhez teszi a kezét „nagyothallva”) *Há?.. Mit?*

MIA: *...kirúgtad... Az ám, hol van most?... Úgy hallottam...*

O.LEON: *Hallottakról vagy jót, vagy semmit!*

MIA: *Itt van!... (olvás) „„Szembe kell néznünk...”*

O.LEON: (mintegy révületben az ajtóerkélyhez megy, kinyitja, feltépi pizsamakabátját) *I d e l ő j e - t e k !*

(csend lesz)

O.LEON: (megfordul diadalmas ábrázattal, kihúzza magát, emelt hangon)

(párlándó, aláfestő zene)

Nem alakítják fűből-fából, a bátor

Születik magától,

Tudja a percet, hogy éppen eljött,

Kételyt, félelmet messze ellök,

Nem kér engedélyt tegnaptól, mától,

A holnapból jött a bátor,

Ágy és párna,

Rá hiába várna,

Sisak, nem hálósipka a fején,

Ott esik el a harc mezején,

Se temető, se sír rajta nem lesz úrrá,

A legendába vonul – H u r r á !

MIA: (elkeszen tapsol)

O.LEON: (meghajol... Baljós durranás, szökken, mint akit meglőttek, a fenekéhez kap)

MIA: (sikít) *Élsz még, apus?!*

O.LEON: *Mit tudom én... (megnézi a kezét) Nem véres... Gumigolyó! (kitör) ...A SAJÁT HÜLYE KOPÓIM LŐNEK RÁM!*

MIA: (megnyugodva) *Nem akarják, hogy ott balettozzál a balkonon... Feladod a ziccert... (kuncog) A merénylő feljebb is célozna.*

O.LEON: *Mi olyan mulatságos!?... (panaszosan) Tudod, hogy fáj?? (sántikál egy kört)*

MIA: *Kérsz egy aszpirint?*

O.LEON: *Te gúnyt űzöl a fenekemből! (berreg a kaputelefon)*

MIA: (odamegy) *...Hallgatom!... (hallgatja).*

O.LEON: *É r t e m j ö t t e k ? !*

MIA: *Egy alak van a portán, nagyobb csomaggal... Nem akarja odaadni.*

O.LEON: (vígán) *Coloska!*

MIA: *Ki??*

O.LEON: *Zoll... Douane... Vámos... Megyek!*

MIA: *Nem mégy sehová, így meglőve!*

O.LEON: *Húzzam össze magam? Nyalogassam a se... sebeimet?*

MIA: *Az nem mondtam, de sejtem, hogy nem örülnének, ha ott flangéroznál a kapuban, és a nyakukra rántanál félmillió embert. (a gardróbhoz megy, kiakasztja a bundáját és előhúzza kalapokat. Azokat a tükör előtt próbálgatja.)*

O.LEON: *De kicsípünk egy kis szar csomaghoz.*

MIA: *Nem kicsi, azt mondták nagy... És én... (elakad)*

O.LEON: *És te?*

MIA: *Ha bomba van benne, nem akarok pizsamában kerülni a jóisten színe elé.*

O.LEON: *Egy marxista ne ábrándozzék a jóistenről... Különb is pénz van a csomagban... Tizenhat millió... Az ám!... A Babi még itt van?*

MIA: *Lefekvés előtt még megvolt.*

O.LEON: *Kialudta magát?*

MIA: *A televíziót nézte?*

O.LEON: *A II. HÍRADÓT?*

MIA: *A: „BUGGS BUNNY”-t.*

O.LEON: *Az ország talpon van, és ő a Cartoon Networkot nézi, nem a hazait.*

MIA: *Azt édesem szétlőtték.*

O.LEON: *Mért nem mondtad?!*

MIA: (megsimogatja lőtt fenekét) *Azért édes, mert akkor sem tudtál volna.*

O.LEON: *Intézkedni.*

MIA: *...elaludni...*

O.LEON: (megcsókolja) *Vigyázz magadra drágám, és...*

MIA: *És?*

O.LEON: *Ha csakugyan ő, megsimogathatod a fenekét.*

MIA: (dühösen legyint, becsapja maga mögött az ajtót) *Uff!*

O.LEON: (indul a toalettre, cseng a telefon. Felveszi) *Nocsak, GéBé!... Meglett a mobil?... Ez egy másik? Hát hány van?... Ne számold, azt mondd meg: hol vagy... Még mindig lovon?... Nem, hanem a lépcső tetején... Farkaszemet néztek a tüntetőkkel... Hát nem sírnak?... Vizes zsebkendő az arcukon... Hol van ott víz?... A szökőkút... Nem zártatok el. Bele akartátok*

dobálni őket... Vigyázzatok a szemetek fényére... Mert kikaparják, ha kimásznak... A loszolóautó ott van? Az Uzi kézben... Mire vártok?... Parancsra?... (körülkémlel, belesuttog a kagylóba):... " T Ű ZI!" (leteszi a kagylót, befogja a fülét)

MIA: (az ajtóban) Hol van?

O.LEON: Mi hol van?

MIA: Tűz.

O.LEON: Te két lábon járó lehallgatókészülék, világűr antenna!

MIA: Olyan hangosan suttogsz, hogy lehallatszik a sarokig. Szóval: hol?

O.LEON: A parlament előtt GÉBÉ most durrant a tömegbe... Mutisd a csomagot!

MIA: (az asztalra teszi a degesz válltáskát.)

O.LEON: (vigyorogva dörzsöli össze tenyerét, kivesz belőle egy köteg zöldhasút)

MIA: Pinuskától?

O.LEON: (megszagolja, vigyorog)

MIA: (indignálódva) Nah!... Nah!

O.LEON: (zsebrevágja a pénzt)

(az utcán felharsan a tömeg): „TOLVAJOK!... TOLVAJOK!”

O.LEON: (IJEDTEN VISSZATESZI, MAJD ELFUTJA A MÉREG. Odamegy, kiszól az erkélyajtón.) KUSS LEGYEN! (kihívóan néz farkasszemet, aztán lekapja a fejét és iszkol befelé, mert az üvegen koppannak az apró fémpénzek)

MIA: (elhúzza a száját) Ez is fordítva van, mint más országban. Ott az uralkodó szórja a pénzt a nép közé.

O.LEON: De az éljenez és nem kurváz... (hirtelen ötlelettel) Dobjak ki egy köteggel?

MIA: Egy túrút nekik. Holnap az lenne a „MÁ”-ban: A diktátor az ablakon szórja ki a nép keservesen megkeresett pénzét.

O.LEON: A „MÁ”-t tegnap betiltottam.

MIA: (felkapja a tasakot) Viszem a Bábihoz, mielőtt kitorne a Vöröskereszt.

O.LEON: Csókolom a pofikáját... (levegőbe cuppant) Add át!

MIA: Uff!... Add te!

O.LEON: (összerázkódik) Inkább a ló rúgjon meg.

MIA: (nyitja az ajtót)

O.LEON: Drágám!

MIA: Tessék!

O.LEON: Várj egy picit... (odamegy, elveszi tőle a tasakot, szenvedélyesen átöleli és megcsókolja. Elérezékenyülve) Látlak-e még?

MIA: Tőlem nem szoktál ilyen érzékeny búcsút venni.

O.LEON: Te nem vagy ilyen jó pénz. Te nem veszel el.

MIA: (villámlik) Ezért még számolunk... Ül le, és bánd meg a bűneidet!

O.LEON: Ne maradjál el, mert nincsen sok.

MIA: (a folyosóról visszhangzik a kacagása)

(az ablak alatt: „FÁRAÓ MÁR CSAK A FÁRA JÓ!”)

O.LEON: (AZ ABLAKHOZ LÉP. Megvetőn) Ez nép?... Ez egy rakás... (ismét fémpénz sorozat az üvegen. Nagyot nyel).... alattvaló.

(dal)

O.LEON:

Szeretjük egymást, mint atya és gyermek,
Így örül egymásnak, akit a jóisten ver meg,
S íme a jövődöt fogom idézni:

Csak így tovább, és jól fogunk kinézni!

Most már tudjátok: azért vagyok nagy én:

Mert kettő közt választhattok: vagy én – vagy én!

(komoran bámul maga elé) Még itthon is vádolnak...

Hogy is mondta mémé Piaf? (dúdolva) „Zsö nő rögregő rjen”.. Bűn?... A z m i ?

(halk éteri muzsika)

O.LEON: (nyugtalanul kapja fel a fejét) É s e z ?

MAMA: (fantomhang az úrből) Lányom...

O.LEON: (felkiabál az égbe) Tűnés nyanyi!... Thá!... Már engem is bezsongít Míanak ez a drótnélküli

kapcsolata a túlvilággal.... Hangokat kezdek hallani... (fület kotorja, mintha ki akarná rázni. Fel-néz.) Aki meghalt, az ne dumáljon... (vad kiabálás lent) „SENKI SEM VERHET MINKET!” (gúnyosan:) Azt majd meglátjuk! Csak érkezzenek meg a tankok!... (fanyar grimasz) S még ők üvöltözték nemrég: „Szeretünk téged!”... Igen, s én sem mondtam igazat: „Én is szeretlek benneteket”. (az ablakhoz lép megvetően) Helyesbíttek: ez horda nem alattvaló, hanem alávaló. (hangosabban) Nép!... (kiált) „N É P”... Akkor lássalak benneteket, amikor a hátam közepét!

(sötét lesz)

O.LEON: (megszeppelve) Ez a kívánságom ugyan-csak gyorsan teljesült... (felordít) MEGVAKUL-TAM! (letörten)Mevakultam... (csörömpölés) Na, te hülye fotel! Hát nem nekem jössz!... Kitapogatom a portát... ez az!... Kattant! Halló!... Küldjete fel nekem egy fehér botot, és vakvezető kutyát... Ez nem a telefon... Ez a léghajó... Miatyánk! (dühösen) Hogy jut ez eszembe!... Hogyne jutna, mikor be vagyok szarva... Hogy találom meg magamat ebben a sötétben... Minden irányban fekete... (megborzong) Kezdek félni... (felemeli a hangját) Itt vagy még, mama?

MIA: (megjelenik az ajtóban gyertyával)

O.LEON: (boldogan) Csoda történt!... L á t o k !

MIA: Mi van a Mamával?

O.LEON: (visszanyerte a hidegvérét, közömbös hangon) ...Téged kerestem.

MIA: (odamegy, az arcába világít) Jól vagy Nulladik?

O.LEON: (idegesen) Ne mondd nekem azt, hogy Nulladik!

MIA: Oszkár...

O.LEON: Se!

MIA: Ül le szépen... (gyengéden a fotelhoz kíséri) ...Ereszd el magad...

O.LEON: (türelmetlenül) Mi baj van?

MIA: Az a baj, hogy nagy baj van, ha már te is hangokat kezdesz hallani.

O.LEON: Csak neked van szabadalmad?

MIA: Nem, de te olyan fakutyi vagy, hogy kiröhögsz minden természetfölöttit.

O.LEON: Nem, csak fölöttébb mulattat, hogy milyen ostobák az emberek.

MIA: (sértődötten) Köszönöm!....

O.LEON: Bocsnat!... Te csak egy kis butácska vagy, akinek káprázik a füle.

MIA: UFOkban sem hiszel...

O.LEON: UFO?...Ufff!

MIA: Kérdezhet valamit a „kis butácska”?

O.LEON: Tiéd a mikrofon.

MIA: Hogy van az, hogy mégis hittél az üveggolyónak, mikor megkérdezted a választás várható kimeneteléről?... Mi több: hittél a jónak!

O.LEON: Miből gondolod, hogy hittem?

MIA: Különböben nem ugrottál volna fejest az előrehozottba.

O.LEON: Na és nem volt igazunk?... Néhány gágározó arénázik csak, és az eredmény meg van semmisítve... (sorozatok a távolban, elégedetten) Gébé most lő a feketesegűekbe!

MIA: Demokráciát ígértél a feketesegűeknek, nem golyót... (gúnyosan) Nem bírnak magukkal a fenenagy jólétükben.

O.LEON: A jó szándék megvolt, de néhány csirkefogó kilopta a szemünket.

MIA: A kormányra gondolsz?

O.LEON: Is.

MIA: Is – és?

O.LEON: Mért nézel így rám... Arra a kis csomagocskára célozol?

MIA: Is.

O.LEON: Hát igen... Nem szeretném, hogy az én kisonokám rongyokban járna és a népkonyhán étkezne... Beszéljünk másról... Hogy van Buggs Bunny?

MIA: Nem tudom... Bábí már az EUROUP-ot nézi.

O.LEON: Érdekes?

MIA: (rekedten) Igen... A rohamrendőreid a feketesegűekkel csókolóznak.

O.LEON: *Fúj, micsoda gusztus!... (megdermed) Csokolódnak?!... (hitetlenkedve) ...Csokolják a Fekete Segget!?... (az asztalra csap) Jut eszembe!... (az éjjeliszekrény fiókjából noteszt vesz elő, lapoz benne) Ez az!... 569-973... (tárcsázik) Halló! Kristály Gömb?... Kérem a főlnököket... Igen, ilyenkor!... Itt az elnök beszél... Csipkedje magát... Hogy tud egy mágus ilyenkor aludni!... Halló! Te vagy az, Jóskám? Ide figyelj!... Csak azért hívlak, hogy kifejezzem háttartalan csodálatomat..." Főlnyenes győzelem!"... „Örökös elnökség”... Béke és újjáépítés!... (üvölt) HOGY LEHET VALAKI EKKORA NAGY MARHA!?... (hallgatja, aztán lecsapja a kagylót) ... Ez speciel igaz....*

MIA: *Mit mond?*

O.LEON: *Hogy nem a horoszkópomban, hanem a lapjaimban olvasta... (nyúl a kagylóért)*

MIA: *(komoran) Jobb, ha nem telefonálsz nekik.*

O.LEON: *Miért?*

MIA: *Az „ESTI HIRNÖK”-öt még nem sikerült eloltani.*

O.LEON: *(erőltetett mosollyal) Tüzes hazafisság, nemde, minden mennyiségben. (a fotelhoz csoszog, letotyan.) Látszik rajtam, hogy húsz percet öregedtem.*

MIA: *(hozzáviccel) Á!... Még húsz évet se. Még mindig olyan vagy, mint a...*

O.LEON: *(keserűen) Mint a minta-elnök.*

MIA: *Biztosan van egy zseniális ötleted...*

O.LEON: *(diadalmasan) V A N !*

MIA: *Mi az?*

O.LEON: *Kimegyek a balkonra, és összeszedem az aprópénzt, amit hozzámvtágtak.*

MIA: *(szárazon) Akarsz a hátsód másik felibe is egy gumibogyót?*

O.LEON: *(megtorpan, leverten) Más ötletem pedig nincs...*

MIA: *(idegesen) De mért nem indítják be az aggregátort?*

O.LEON: *Nem találják a sötétben.*

MIA: *Azt a döngagyot?*

O.LEON: *Vagy a benzint, amit bele kell önteni... Ha ki nem szippantották kaniszterekből Dracula-mód... Most mit csinálunk?*

MIA: *Visszafekszünk!... (bundástul, kalapostul hanyattvágja magát az ágyon)*

O.LEON: *Le sem vetkőzől?*

MIA: *Majd, ha jön fel a Nap.*

O.LEON: *Azt hiszed...?*

MIA: *Tudom, ha a Mama szóba áll veled, akkor nagy a baj.*

O.LEON: *Ugyan!*

(nagy robbanás, csörömpöl a csillár)

MIA: *(ijedten felül) Mi volt ez?*

O.LEON: *Megtalálták a benzint.*

MIA: *(megcsapkodja a párnát, hátradől)*

O.LEON: *(le-föl járkal hosszában, keresztben)*

MIA: *(felül, tekintetével követi)*

(a közeli toronyban éjfél ut az óra)

O.LEON: *Tizenegy... tizenkettő.*

MIA: *Ha kísérteni óhajtasz, figyelmedbe ajánlom a lepedőt.*

O.LEON: *(bosszankodva) Épp eszembe akart jutni valami. Ez a szar harang kiverte a fejből!*

MIA: *Töröd tovább, vagy visszafekszel te is?*

O.LEON: *(áll, tűnődik, majd legyint) Helyet!... Jövök!... Csak előbb felöltözöm én is... (a szekrényből hálósipkát vesz elő, de a levágott bojtú akad a kezébe. Dühösen vágja földhöz. Végül is talál egy bojtosat. Állig lehúzza. Drámaian): Megint megvakultam!*

MIA: *Várj!... (odamegy feltűri)*

O.LEON: *Kössz, hogy visszaadtad a szemem világát (indul az ágy felé)*

MIA: *Várj!... (a bundája alól nagykest vesz elő, lenyisszantja a bojtot és tenyerére teszi.)*

O.LEON: *(belesuttog... A késre) Hát ez a jatagán?*

MIA: *Mindig nálam szokott lenni, ha megyek valahová.*

O.LEON: *(kuncog) Aki bújt, bújt, aki nem, nem... Kint most olthatnád a vérszomjadat.*

MIA: Mindjárt fenéken böklek, csak gúnyolj!

O.LEON: Úgy veszem észre, a fenekekre specializáltad magad.

MIA: (az ablak felé sétál) Virrad...

O.LEON: Éjfélkor bajosan... (mellélép) Nyugaton pláne...

MIA: Akkor mi lehet?

(cseng a telefon)

O.LEON: Majd GéBé megmondja (felveszi) Halló!... (Miához) Már mondja is!... Na fiú, kicsókolódtad magad?... Nyelves puszi volt?... Honnan tudom? Nem is a hazai tévéből... AZ EUIZÉ volt olyan kedves... Ide figyelj, fogjad jól a mobilodat, mert ezt is kikapják a kezedből... Igen ezt is... Beszéltem vele... Azt mondod hátul is baj van?... Bemégy a Parlamentbe?... Mire vársz?!... Kívánjak neked jó szerencsét?... Jó... Je vous dis merde, monsieur!... (irtózatos üvöltés, eltartja a fülét a kagylótól)

MIA: Mi volt ez az üvöltés?

O.LEON: Pszt!... (hallgatózik) A fenébe is?

MIA: Meghalt?

O.LEON: Megfogta a kilincset... SÜT!... Reccs!.. alighanem ráhágott a mobilra. (dühösen földhözvágja ezt a sipkát is)

MIA: (simogatja csitítón) Nyugodj meg apus... Nem lesz semmi baj...

O.LEON: (rezignáltan) Ezt a gömböd mondja?

MIA: (durcásan hátbavágja, megy visszafeküdni)

O.LEON: (Hanyattveti magát ő is, az arcára húzza a takarót. A paplan alól) Hű, de álmos vagyok!... (rángatódnak a lábai)

MIA: Ne twistelj!... És ha aludni is akarsz, csukd be szemed... Gondolj valami szépre...

O.LEON: Zseni vagy csillagom!... Gondoltam!... Mentem is! (kászálódik)

MIA: Nincs... Megnéztem.

O.LEON: (megtorpan) Benéztél a kád alá is?

MIA: Azzal kezdtem.

O.LEON: Meg vagyok átkozva!... (arcát a kispárnába temeti)

MIA: Stimmel...

(a szoba egyre jobban világosodik, füst tódul be az erkélyajtón).

MIA: Tudod, mi újság?

O.LEON: (a párna alól) Mi?

MIA: Ég a ház... (köhög)

O.LEON: (lekapja a kispárnát az arcáról) És ezt te csak így mondod?!

MIA: Kh... khérlekh... (hisztérikusan visít) ÉG A HÁZ!

O.LEON: (kipattan az ágyból, kirohan a balkontra)

MIA: (elgyengülve) Gyere vissza... Nem élhetek... nélkülöd...

O.LEON: (diadalmasan bontakozik ki a füstből) Nem a ház ég! ... A VÁROS!

Függöny

ZÁRÓKÉP

(fantom-jelenet)

(Bírósági terem. Pszichedelikus megvilágosítás. Az emelvényen a Főbíró két társával, talárban, parókában. A fejedők különböztetik meg őket. A tábornokon sisak, a miniszterelnökön cilinder, stb... Két nő is van közöttük.

Az aláfestő zene, ahogy meg-megszólalnak más-más állat hangját intonálja finoman. A Főbíró a MGM oroszlánja. A bőrdülés egy-egy tanú vallomásra szólítását jelzi

Legelől, háttal, a fővádlott, O.LEON áll)

FŐBÍRÓ (elbődül... „AV”... „AV!”)

MINISZTERELNÖK: (előlép, meghajol, a fővádlott felé fordul, széles fontoskodó gesztusok... „KURUTTY!”... „KURUTTY!”... „BREKEKE!”... „BREKEKE!”... „KOAX!”... Meghajol, leül.)

FŐBÍRÓ: (a második számú tanúhoz) „AV!”... „AV!”

TÁBORNOK: (szalutál... Mutogotás... Nyerítés... „NYIHA!”... „NYIHAHA!”... Patkócsattogás: „TAGADA!”... „TAGADA!”... „TAGADA!” (visszaül)

FŐBÍRÓ: (az egyik nőhöz) „AV!”... „AV!”

SEX-ALFÖNŐ: (liliomot tart a kezében egészen közel lép a vádlotthoz, az arcába kotkodácsol:) „KOT-KOT”... „PÁKH!”... „PÁKH”... (visszslattyan a helyére, leül, majd felpattan...) „PÁKH!!”

FŐBÍRÓ: (a vádlotthoz) „AV?”... „AV?”

O.LEON: „BEEEE!”...

FŐBÍRÓ (a gumibotoshoz) „AV!”... „AV!”

RENDŐRFŐNÖK: (kilép, kétszer meghajol a bírák felé, majd egyre kisebbre véve a köröket körülugatja a vádlottat) „VAU!”... „VAU-VAU!”... (Helyére menet is vissza-visszaugat) „VAU!”... „VAU!”... (Mielőtt leülne?) „V A U !”

FŐBÍRÓ: (a szőke pocakoshoz) „AV!”... „AV!”

KOALÍCIÓS: (számárfület mutat a bírának... Csattan a fakalapács, behúzza a nyakát, majd, mint aki tudja mi a rend, nyelvét ölti a vádlottra. Óriási rozsdás kiskanalat vesz elő, szemkivájó mozdulatokat tesz a vádlott arca előtt, miközben vadul vihog) „HI!-HI!”... „IHIIHIIHII!” (... Kísértetiesen vihogva visszaül, a térdét csapkodja...) „JI-HI!” „JI-HI-HI!”

FŐBÍRÓ: (Főügyészhez) „AV!”... „AV!”

FŐÜGYÉSZ (hátán paragrafus)

(üdvözlőszaktársi kézlegyintés)...„HI-HAN!”... HI-HAN!” (a vádlottnak megbilincselte kezét mutat. Méltóságteljesen a helyére vonul, majd vissza lép a vádlott elé?) „HI-HÁN!” (emelt fővel viszszaül)

FŐBÍRÓ: (a titkárnő felé gyengéden) AV.. AV..

TITKÁRNŐ: (erotikusan riszáva jön előre, tenyeréről pusztít fuvintva a bírák felé. A főbíró irul-pirul, bírói fővegének bojtját a mutatóujjára csavargatja. A Titkárnő a fővádlottnak is pusztít fuvall, aki ijedten kapja arca elé a kezét. A szőke baba csikozott kebelén? „I LOVE F”... Érzelmes gágogás. Táncléptekkel vissza a helyére... Kényesen elnyújtva: „GÁÁÁÁÁ!” Leül)

(a zene elhallgat)

FŐBÍRÓ: AV!... (megköszörüli a torkát) Khm...khm... A vádlott megértette a vádakát?

O.LEON: Érteni értem, de nem értem...

FŐBÍRÓ: Mit nem ért?

O.LEON: Hogy mért nem mehetek haza?

FŐBÍRÓ: (nem akar hinni a fülének) H a z a ? ?

O.LEON: Igen... Én kérem ártatlan vagyok... Vagy, majdnem.

FŐBÍRÓ: De hiszen beismerte, hogy ezek a dolgok nevezetesen: a választási csalás, az ellenzék jeles képviselőjének meggyilkolása, a volt főnökének elrablása, az ország kifosztása AZ MEGTÖR-TÉNT, NULLADIK OSZKÁR!

O.LEON: Pardon!: Oscar Leon!... Ami pedig a felsoroltakat illeti, én csak mondtam, de ők (a vádlókra mutat) csinálták... Nagy különbség.

FŐBÍRÓ: (nagy levegőt vesz) Nulladik....!

O.LEON: (közbevág) Oscar!... De elég, ha csak annyit mond: O...

FŐBÍRÓ: O?... Ó!... Hát ide figyeljen Nul... (elharapja) Osc... Ó!... Állítani meri, hogy az argentói vérengzést nem a maga egyenes parancsára követték?!

O.LEON: Argentói vérengzés?... Arról speciel nem is hallottam... Nekem se mondanak el mindent.

FŐBÍRÓ: Állítja, hogy halvány fogalma se volt róla??

O.LEON: Állítom, s ha kell, leteszem a főesküt... (esküre emeli a két ujját): ITT SÜLLYEDJEK EL, HA HALLOTTAM RÓLA!

(túlvilági zene)

O.LEON: (lassan süllyedni kezd... Már csak az esküvő két ujját látszik ki... majd az sem)

(Mindenki odamegy körülállják döbbsen a lyukat... A lobogó lángok fénye vörösre festi arcukat)

VÉGE

E számunk kiadását a

NEMZETI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG
MINISZTERIUMA

és a

támogatta.

Aracs

A délvidéki magyarság közéleti folyóirata

Alapító: az Aracs Társadalmi Szervezet, Szabadka

Kiadja a Logos Grafikai Műhely, Tóthfalu

Főszerkesztő: Utași Jenő

Felelős szerkesztő: Vajda Gábor

Lektor: Gubás Ágota

Fedőlapterv: Gyurkovics Hunor

Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Tagjai: Bata János, Cirkl Zsuzsanna, Gubás Jenő, Gyurkovics Hunor (képzőművészeti szerkesztő), Marcsók Vilma, Tari István, Tomán László, Utași Jenő, Vajda Gábor

Egyes szám ára 50,00 dinár, évi előfizetés 200,00 dinár + postaköltség. Külföldi előfizetés a belföldinek kétszerese.

Szerkesztőségi fogadóórák: **hetente szerdán 8-tól 12 óráig** a szabadkai Városi Könyvtár földszinti olvasótermében. A szerkesztőség címe: **Gradska Biblioteka – Városi Könyvtár, 24000 Subotica – Szabadka, Dušan cár u. 2. Telefon: (024) 553-115. Fax: (024) 42-069.**

Készült a Logos Grafikai Műhelyben, 500 példányban

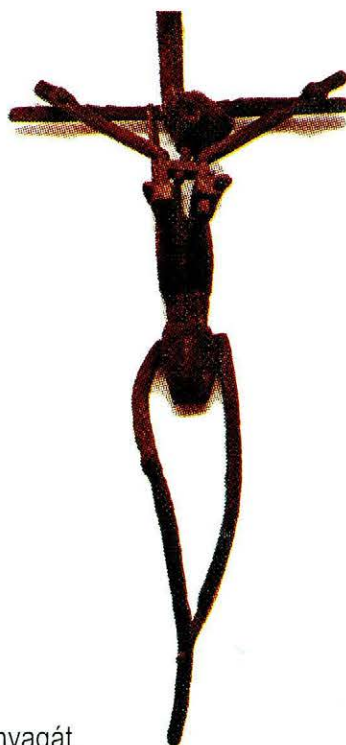
A folyóirat megrendelhető: Grafička Radnja „LOGOS”
24427 TOTOVO SELO
Zlatiborska 4.

Tel/fax: +381 (0)24-883-040, www.aracs.org.yu: e-mail: logos@tippnet.co.yu

A Logos folyószámja száma: 46610-685-7-2020626 ZOP Subotica, filijala Kanjiža

A Szerbiai Igazságügyi Minisztérium a 651-01-157/2001-08 szám alatt jegyezte be a folyóiratot.

Tisztelgés a Mindenség előtt

E számunk képzőművészeti anyagát
Szarapka Tibor munkái alkotják

